

[Jørn Pedersen]

forbindelse at inddrage lejernes muligheder for også at få andel i de penge, som kommer ud at arbejde på boligmarkedet.

Med hensyn til det fjerde punkt, ophævelse af forbudet mod at yde lån til kollektive energiforsyningsanlæg, der ejes af elværker, skal jeg sige, at det støtter vi.

Om det femte punkt, der drejer sig om adgangen til at fusionere to omdannede realkreditinstitutioner eller koncerner, vil vi sige, at efter det, der umiddelbart kan aflæses af lovforslaget, har vi ikke de store betænkeligheder. En liberalisering kan sådan set være god nok, men for os at se indeholder forslaget en række bemyndigelser til boligministeren, og her har vi en række spørgsmål, bl.a. om, hvordan Folketinget – og altså i første omgang Boligudvalget – kan sikre sig mod den dominerende rolle, der jo er nævnt som en af de muligheder, som boligministeren skal tage stilling til.

Vi synes, det er fornuftigt, at intentionerne i forslaget er at sætte arbejde i gang på boligområdet. Vi deler til fulde den betragtning, men vi må samtidig sige til boligministeren: De yderligere fradragsmuligheder, der nu viser sig, kommer jo til at påvirke samfundsøkonomien, i hvert fald hvis vi skal se det under ét, og for os at se er det et spørgsmål om at få det begrænset til et niveau, så vi kan styre det og det får den tilsigtede virkning.

Jeg har også bemærket, at et af argumenterne i pressen har været ægtefællehandlerne. Også regeringspartierne har været optaget af den problemstilling, og vi må vel nok erkende – og det er samtidig et spørgsmål til boligministeren, som han kan svare bekræftende eller afkræftende på – modellen forhindrer jo ikke, at ægtefællehandler kan fortsætte, og det skulle man måske også overveje. Ønsker man at stoppe det, må jeg sige, at så er vi bestemt ikke overbevist om, at det er den rigtige vej at gå.

Afslutningsvis vil jeg sige, at der er gode ting i forslaget, men også en del uafklarede forhold, og alle problemer løses ikke. Ligestillingen imellem gifte og enlige med hensyn til muligheden for at oprette realkreditlån fjernes jo f.eks. overhovedet ikke, så derfor er vi principielt tilfredse med, at forslaget bliver fremsat. Vi vil arbejde meget seriøst under udvalgsbehandlingen, men vi har en hel række spørgsmål, vi gerne vil have belyst, primært om punkterne 3 og 5.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører hr. Jørn Pedersen, må man jo nok sige, at det er blevet nye tider, og det er jo interessant, at Socialdemokratiet nu går ind for, at fordi man ejer fast ejendom og har friværdi, skal man have en særlig mulighed for at komme med i forbrugsorgiet.

Men der var dog alligevel én ting, som undrer mig lidt, og som jeg godt ville spørge om. Hr. Jørn Pedersen siger, at hensigten med forslaget er god nok, men spørger på den anden side: Hvad med lejerne? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan den problemstilling kan komme ind. Hvis hensigten er god nok, må den socialdemokratiske ordfører da være klar over, at forslaget kun kan angå ejerne, i og med at der er tale om, at man skal kunne optage lån med pant i ens egen faste ejendom. Derfor er den betragtning om, at lejerne også skal have nogle tilsvarende muligheder, jo helt irrelevant.

Så hvis hensigten er god nok, må Socialdemokratiet tage konsekvensen og indrømme, at man giver boligejerne nogle særlige fordele her.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Ja, det skal være mig en stor fornøjelse at forklare hr. Holger K. Nielsen, hvad jeg mente med mit udsagn. Det var jo en præcis hilsen til boligministeren – og sådan håber jeg også, at hr. Holger K. Nielsen opfattede det – boligministeren skulle være opmærksom på, at der foregår boligpolitiske forhandlinger i øjeblikket, og i disse forhandlinger diskuterer man, hvordan kan man tilføre hele lejerområdet nye ressourcer. Det er ret væsentligt.

Hvis et af hovedargumenterne for forslaget her – og det kunne man næsten fristes til at tro ved at læse forslaget og bemærkningerne igen – hvis det drejer sig om, at vi skal have nogle penge ud at arbejde på boligmarkedet, er der en meget klar sammenhæng imellem de forskellige områder. Hvis man giver nogle nye muligheder på ejerboligområdet, således at øgede fradragsmuligheder medfører øgede samfundsmæssige ressourcer, vil det være urimeligt, hvis kun én type boligejere skal have mulighed for at lave forbedringer. Det var den